

ಹುಡುಗೀರದು ಡಿಂಗ್ ಡಾಂಗ್ ಜೋರಂತೆ. ನಿಂಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಲವ್ ಗಿವ್ ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮೆ ಸಂದೇಶ ಕಳ್ಳು ಮತ್ತೆ' ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬ. 'ಶ್ರೀ, ಹೋಗ್ರೇ' ಎಂದಳು ಸುಮಿ. 'ಜಸ್ವಲ್ ಲವ್ ಅಂದದ್ದಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಚುಮಿಯ ಕಪಾಳ ಎಷ್ಟು ಲಾಲ್ ಆತು ನೋಡ್ರೇ... ಇನ್ನು ಖರೇನ ಪ್ಯಾರ್ ವ್ಯಾರ್ ಆದ್ರ... ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಸರ್ 'ಮಲೆನಾಡಿನ ಹುಡುಗ, ಬಯಲು ಸೀಮೆಯ ಹುಡುಗಿ' ಎಂಬೊ ಹೊಸ ಕತೆ ಬರೀಬೇಕಾಗತೈತಿ...' ಎಂದಾಗ ಎಲ್ಲೂ ಹೋ ಎಂದು ನಕ್ಕರು.

ಹುಡುಗೀರ ಜೊತೆ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಶೈಲತೆ 'ಛೀ, ಶುಭ್ ಶುಭ್ ಮಾತಾಡ್ರೀ, ಅದು ದುರಂತ ಪ್ರೇಮಕತೆ... ನಮ್ಮ ಸುಮಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಛೋಲೋದ ಆಗ್ಗೇಕವ್ವ!' ಎಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗೀರು ಕೋರಸಿನಲ್ಲಿ 'ಓ' ಎಂದರು. 'ನೋಡೇ, ನಿನ್ ಲವ್ವಿಗೆ ಅಡ್ಡಾನಾಗಿ ಆತ್ಮಮನ್ ಗ್ರೀನ್ ಸಿಗ್ನಲ್ ಸಿಕ್ಕಬಿಡ್ತು... ಇನ್ನೇಕೆ ತಡ ಸು ಮ ವೆ ,

ಕಾರವಾರದ ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಮರ ಪ್ರೇಮ ಅರಳುವಂತಾಗಲಿ, ಚೆಲುವೆ' ಎಂದಳು ಒಬ್ಬಳು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ. 'ಎಂಡಿಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಶುಭಂ ಆಗುವಂತಾಗಲಿ' ಎಂದಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು. ಮಕ್ಕಳ ನಗುವಿನ ಅಲೆ ಹೊರಗೆ ಕವಳ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿಗೂ ತಲುಪಿ, 'ಏನೇ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಗಲಾಟೆ, ಬಿಚಾರಿ ಹುಡುಗಿಗೆ ಯಾಕ್ ಸತಾಯಿಸ್ಸಿರಿ' ಎಂದು ಧಮಕಿ ಹಾಕಿದಳು. ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದಂತೆ ಪೋರಿಯರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೀಲವ್ವ ಒಳಬಂದು 'ಯೇ ಕೋಡಿಗಳಾ, ನಿಧಾನ ಮಾತಾಡ್ರಿ, ಹೊರಗಡೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಕಾರ ಕಿವಿಗಿ ಬಿದ್ದ ಕೈಯಾಗ ಕುಡಗೋಲ ಹಿಡಿದಾರು...' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗದರಿದಳು.

ಸುಮಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ-ಕಾರವಾರ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಕಿಟಕಿ ಸೀಟು ಹಿಡಿದು ಕೂತಳು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ-ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಗೆಳತಿಯರು, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟಳು. 'ಛೀ, ಹುಚ್ ಅದಿ ನೀನು... ನೀ ಏನ್ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟೋಗ್ರಿಯೇನು? ಕಾರವಾರ ಅದೆಷ್ಟು ದೂರ ಐತಿ? ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ ಅಂದ್ರ ಹನ್ನೆರಡ ಗಂಟೆ ಆಕೈತಿ. ಕಾರ್ ಆಗಿದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಗ ತಲುಪ್ಪಿವಿ. ನಿಂಗೆ ನೆನಪಾದಾಗ ಬಂದ ಹೋಗೂಣಂತ, ಸಮಾಧಾನ ತಂದೋ' ಅಂದ ಅಣ್ಣ ವಿರುಪಾಕ್ಷಿ.

ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷಿ ಕಾರವಾರ ಡಿಸಿ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೀಸಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ. 'ನಿಂಗ್ಯಾಕಪ್ಪ ನೌಕ್ರಿ? ಬಿಜಿನೆಸ್ಸು ನೋಡಕೋ' ಅಂತ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, 'ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಬೆಳೆದದ್ದು, ಓದಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಆಯ್ತು. ಊರುಬಿಟ್ಟು ಒಂದಿಷ್ಟು ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಗಳಿಸಲಿ' ಎಂದು ಶೈಲತೆ

